

حرکت در مه

چگونه مثل یک نویسنده فکر کنیم

محمد حسن شهسواری

www.ketab.ir

سرشناسه: شهرت، محمدحسن، - ۱۳۵
عنوان و نام پدیدآور: حکایت در مه - رنه مثل یک نویسنده فکر کنیم /
محمدحسن شهسواری
مشخصات نشر: تهران، نشر چنگ، ۱۳۶۰
مشخصات ظاهری: ۷۲۱ ص.
شابک: ۶-۶۸۵-۲۲۹-۶۰۰-۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی: فیا
عنوان دیگر: چگونه مثل یک نویسنده فکر کنیم
موضوع: داستان‌نویسی
موضوع: Authorship -- Fiction
موضوع: داستان‌نویسی -- تاریخ
موضوع: History -- Authorship -- Fiction
موضوع: داستان‌نویسان
موضوع: Novelists
رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۵ ح ۹۴ / ش ۳۳۵۵ PN
رده‌بندی دیویی: ۸۰۸/۳
شماره‌ی کتابشناسی ملی: ۲۲۵۵۷۲۸

cheshmehpublication

telegram.me/cheshmehpublication

www.cheshmeh.ir

رده‌بندی نشر چشمه: ادبیات - دربارہی ادبیات

حرکت در مه
چگونه مثل یک نویسنده فکر کنیم
محمد حسن شہسواری
ویراستار: سیدرضا شکرالہی

لینوگرافی: باختر

چاپ: تاجیک

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۵، تهران

ناظر فنی چاپ: یوسف امیرکیان

حرکت در مه، انتشار محفوظ و مخصوص نشر چشمه است.

۲۵. اقتباس: تنفاده از این اثر، مشروط به دریافت اجازہی کتبی ناشر است.

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۲۲۹-۶۸۵-۶

دفتر اشارات و چشمه:

۸۸ - ۲۱

دفتر نشر چشمه:

تهران، خیابان انقلاب، خیابان بوریجان، خیابان نید نظری، شماره ۳۵.

تلفن: ۶۴۹۲۵

کتابفروشی نشر چشمه:

تهران، خیابان کریم‌خان زند، نبش میرزی شیبا، شماره ۱۰۲.

تلفن: ۸۸۹۰۷۷۶۶

کتابفروشی نشر چشمه ی کورش:

تهران، بزرگراه ستاری شمال، نبش خیابان پیامبر مرکزی، مجتمع تجاری کورس، طبقه ۱، نبش واحد ۴.

تلفن: ۴۴۹۷۱۹۸۸

کتابفروشی نشر چشمه ی آرن:

تهران، شهرک قدس (غرب)، بلوار فرحزادی، نرسیده به بزرگراه نیایش، خیابان حافظی، نبش میدان خاتم.

مجتمع تجاری آرن، طبقه ۲.

تلفن: ۷۵۹۴۵۴۵۵

کتابفروشی نشر چشمه ی بابل:

بابل، خیابان شیرینی، روبه‌روی شیرینی‌سرای بابل.

تلفن: (۰۱۱)۴۴۷۶۵۷۱

فهرست

۱۳	مقدمه
۱۳	چرا به این کتاب نیاز دارم؟
۱۵	این کتاب به درد چه کسانی نمی خورد؟
۱۷	این کتاب احتمالاً به درد چه کسانی می - خورد؟
۱۸	سفر نویسنده پیش از آغاز رمان
۲۵	بخش اول: توشه‌ی سفر
۲۹	فصل اول: آشنایی با چند واژه‌ی اصلی درام
۳۰	داستان
۳۰	پی‌رنگ
۳۱	ساختار
۳۲	سبک
۳۳	فرم
۳۴	محتوا
۳۹	راز اثرگذاری آثار هنری
۴۰	راز ماندگاری اثر هنری
۴۳	نکات کلیدی فصل
۴۵	فصل دوم: ژانر و سفر پی‌رنگ
۴۸	شکار، غار؛ پی‌رنگ سفر
۴۸	سفر کشاورزی، خانه؛ پی‌رنگ وحدت‌های سه‌گانه
۴۹	صنعت، شهر؛ پی‌رنگ بزرگ

۵۰	قرن بیستم و دوگانه‌ی عامه‌پسند و روشنفکری
۵۲	علم، دانشگاه، منتقد، نوپیدی و خرده‌پی‌رنگ
۵۵	سرمایه، ناشر، ادیتور، لذت و ژانر
۵۶	سفر پی‌رنگ در وطن
۶۰	نکات کلیدی فصل
۶۳	فصل سوم: خودتان را اندکی دقیق‌تر بشناسید
۶۴	مرحله‌ی اول: نادانی
۶۴	مرحله‌ی دوم: توهم دانایی
۶۶	مرحله‌ی سوم: ذوق‌زدگی
۶۷	مرحله‌ی چهارم: استادی
۶۹	مرحله‌ی پنجم: نبوغ
۷۱	چگونه برای نوشتن رمان برنامه‌ریزی کنیم؟
۷۵	«زمانی استاد می‌شویم؟»
۷۶	قانون ده هزار ساعت
۷۶	رابرت، سن با خلق شاهکار در هنرهای مختلف
۷۸	اجرت نوشتن در ایران
۸۳	نکات کلیدی فصل
۸۷	فصل چهارم: سیر، تغییر، و به هم تغییر
۸۹	تغییر معنی دار؛ راجع قامه‌ی جذابیت
۹۰	قوای نفس از سیدشاه ابن‌المکم
۹۳	برخی تغییرات مسدود
۹۷	هُل دادن کوچک و اقعیت
۹۸	جذابیت در عرض داستان
۹۸	هُل دادن کوچک و اقعیت در ص
۹۹	حداکثر تنش مجاز
۱۰۴	نکات کلیدی فصل
۱۰۷	فصل پنجم: کلمه ناموس نویسنده است
۱۰۹	آشنایزایی؛ مهم‌ترین وظیفه‌ی ادبیات
۱۱۰	ارتباط زبان و زاویه‌دید در داستان
۱۱۲	چند نمونه از ترهای مختلف
۱۱۷	قانون طلایی زبان داستان
۱۱۷	تأثیر بی‌گفت‌وگوری مزانست با ادبیات کلاسیک فارسی
۱۱۹	نکات کلیدی فصل
۱۲۱	فصل ششم: فصل‌بندی در رمان
۱۲۳	تقسیمات موضوعی در رمان
۱۲۳	پاراگراف

۱۲۴ لحظه
۱۲۵ صحنه
۱۲۶ فصل
۱۲۸ فصل‌بندی در رمان
۱۳۰ فصل‌بندی در رمان مبتنی بر زمان حال
۱۳۱ فصل‌بندی مبتنی بر گذشته
۱۳۶ چرا فصل‌بندی؟
۱۳۷ نکات کلیدی فصل
۱۳۹ فصل هفتم: اصول چهارگانه‌ی ریتم و تمپو در رمان
۱۴۰ ریتم و تمپو
۱۴۱ اصول چهارگانه‌ی ریتم و تمپو در داستان
۱۴۲ تم و تمپو در زبان
۱۴۴ ریتم و تمپو در صحنه
۱۴۶ یار، مل، مانع، کشمکش
۱۴۶ شمشیر و انواع آن
۱۴۷ کشمکش درونی
۱۴۸ کشمکش بیرونی
۱۵۱ فرایند انبساط
۱۵۲ قانون ریتم و سپردر نقطه عطفا
۱۵۳ یک‌دستی و نایک‌دستی در ریتم و تمپو
۱۵۶ در جست‌وجوی داستان به یادماندنی
۱۵۷ قانون ترکیب زمان و صحنه
۱۵۸ شدت و عمق توجه
۱۶۰ سطوح نیازهای بشری
۱۶۲ داستان به یادماندنی
۱۶۲ قانون کشمکش‌ها
۱۶۴ نکات کلیدی فصل
۱۶۷ فصل هشتم: نشان دادن و گفتن
۱۶۷ انواع گفتن و نشان دادن
۱۶۸ ارایی‌ی اطلاعات
۱۶۸ تعریف در حرکت به جای تعریف حرکت
۱۷۵ گفتن و نشان دادن در ساختار
۱۷۶ طراحی و اجزاء صحنه
۱۷۷ تکنیک جوجه‌های آخر پاییز
۱۷۷ انتقال و پی‌گفت
۱۸۰ چگونش

۱۸۳	نکات کلیدی فصل
۱۸۵	بخش دوم: سفر
۱۸۷	مراحل فرم
۱۹۳	مرحله‌ی اول: شناخت اولیه‌ی شخصیت
۱۹۷	پیش‌داستان در زمان حرکت در مه
۲۰۴	نکات کلیدی مرحله‌ی اول
۲۰۵	مرحله‌ی دوم: شناخت طبع شخصیت
۲۰۸	عناصر چهارگانه
۲۱۲	تأثیر اخلاط بر روان
۲۱۴	طبایع چهارگانه
۲۱۴	طبع سوداوی (خاک / سرد و خشک)
۲۱۵	طبع بلغمی (آب / سرد و تر)
۲۱۶	طبع دموی (هوا / گرم و تر)
۲۱۷	طبع صفراوی (آتش / گرم و خشک)
۲۲۰	زمان انحطاط
۲۲۱	ماه‌نماهای بخش
۲۲۳	طبع شخصیت در زمان حرکت در مه
۲۲۸	نکات کلیدی مرحله‌ی دوم
۲۲۹	مرحله‌ی سوم: شناخت تیپ اخلاقی مایرز - بریگز
۲۳۳	برون‌گرایا یا برون‌گرا
۲۳۷	اهمیت قطب‌بندها در مدل در زمان نویسی
۲۳۸	حسی یا شهودی
۲۴۳	متفکر یا احساسی
۲۴۹	قضاوتگر یا نظاره‌گر
۲۵۱	مایرز - بریگز و زمان نویسی
۲۵۵	بهترین تیپ شخصیتی برای زمان نویسی
۲۵۸	تیپ‌ها و کارکردها و سلسله‌مراتب آن‌ها
۲۶۱	وضعیت مغلوب
۲۶۱	تیپ مغلوب
۲۶۳	تغییر! طراحی پلات و شخصیت
۲۶۴	درام‌های ضعیف
۲۶۴	درام‌های قوی
۲۶۵	درام‌های قوی باشکوه
۲۶۹	تیپ‌شناسی مایرز - بریگز در زمان حرکت در مه
۲۶۹	پرسش‌های دراماتیک
۲۷۰	اخذ نقاط منفی و مثبت شخصیت

۲۷۴	طراحی شخصیت مقابل
۲۷۵	طراحی موقعیت دراماتیک (وضعیت مغلوب)
۲۷۷	نکات کلیدی مرحله‌ی سوم
۲۸۱	مرحله‌ی چهارم: شناخت کهن‌الگوی شخصیت
۲۸۶	استفاده‌ی دراماتیک از کهن‌الگوهای شخصیت
۲۸۷	عوامل مؤثر بر تقویت یا تضعیف کهن‌الگوهای شخصیت
۲۹۱	زندگی بامعنا تر است یا داستان؟
۲۹۳	کهن‌الگوها در رمان حرکت در مه
۳۰۵	نکات کلیدی مرحله‌ی چهارم
۳۰۷	مرحله‌ی پنجم: داستان عشق
۳۰۹	نگاهی کوتاه به تئوری‌های عشق
۳۱۴	نریه‌ی سه‌وجهی عشق
۳۱۶	انواع عشق
۳۱۸	عشق یک داستان است
۳۲۰	عشق در داستان
۳۲۳	پس‌گم‌شده‌ی کام‌بخش
۳۲۴	عوس مؤثر، دوام، گسل روابط
۳۲۶	چرا تغییر ادن در رمان‌ها سخت است
۳۲۸	رمز بهتر شدن روابط میان یک زوج
۳۳۱	داستان عشق در رمان حرکت در مه
۳۳۵	نکات کلیدی مرحله‌ی پنجم
۳۳۹	مرحله‌ی ششم: به دست آوردن خلاصه‌ای حداکثری از یافته‌های
۳۴۳	حرفه‌ای فکر کنیم، حرفه‌ای عمل کنیم
۳۴۷	ضعف
۳۴۹	نیاز روان‌شناختی
۳۵۰	نیاز اخلاقی
۳۵۱	مسئله
۳۵۱	آرزو
۳۵۴	حریف
۳۵۶	نقشه
۳۶۰	نبرد نهایی
۳۶۱	مکاشفه‌ی نفس روان‌شناختی
۳۶۲	مکاشفه‌ی نفس اخلاقی
۳۶۳	تعادل جدید
۳۶۵	تلاش برای یافتن خلاصه‌ای حداکثری می‌صدکلمه‌ای در رمان حرکت در مه
۳۶۹	نکات کلیدی مرحله‌ی ششم

۳۷۱	مرحله‌ی هفتم: به دست آوردن خلاصه‌ی حداقل سه هزار کلمه‌ای
۳۷۵	خرده‌پی‌رنگ یا شاه‌پی‌رنگ
۳۷۹	ناامیدی به مثابه‌ی ساده‌لوحی
۳۸۱	یونگ و کهن‌الگوها
۳۸۳	قهرمان
۳۸۵	ویژگی‌های قهرمان
۳۸۶	قهرمان کامل و اسفار اربعه
۳۸۹	مراحل سفر قهرمان
۳۸۹	مرحله‌ی اول: دنیای عادی
۳۹۲	مرحله‌ی دوم: دعوت به ماجرا (اولین ملاقات با مرگ)
۳۹۳	قربانی کردن
۳۹۴	مرحله‌ی سوم: رد دعوت
۳۹۵	مرحله‌ی چهارم: ملاقات با استاد (مرگ رفیق)
۳۹۷	رازگشایی
۳۹۹	مرحله‌ی پنجم: عبور از نخستین آستانه
۴۰۰	مرحله‌ی ششم: آزمون‌ها، متحدان، دشمنان
۴۰۳	مرحله‌ی هفتم: راهیابی به ژرف‌ترین غار
۴۰۶	مرحله‌ی هشتم: آزمایش (مرگ اول)
۴۰۹	مرحله‌ی نهم: بازگشت به دنیای
۴۱۰	انواع پایانی
۴۱۲	مرحله‌ی دهم: مسیر آسنت (سوراخ شدن قایق)
۴۱۵	مرحله‌ی یازدهم: جدید حیات (مرگ دوم)
۴۱۶	مرحله‌ی دوازدهم: بازگشت به
۴۱۸	جایگاه تقریبی هر مرحله در
۴۱۹	نکات کلیدی مرحله‌ی هفتم
۴۲۴	چکیده‌نمای مراحل هفت‌گانه
۴۲۵	بخش سوم: سفر درونی (نوشتن با قلب)
۴۲۸	نظریات ناظر به نوشتن با قلب
۴۲۸	۱. تجربه‌ی زیسته
۴۳۰	۲. استفاده از ذخیره‌ی عاطفی
۴۳۱	۳. جهان مثالی رمان‌ها (نظریه‌ی کشف)
۴۳۴	راه‌های کسب توانایی احضار جهان خیال
۴۳۴	۱. آشتی با «من» برتر
۴۳۵	تزکیه‌ی روح (صداقت و شجاعت ابراز آن)
۴۳۶	تزکیه‌ی تن
۴۳۷	زندگی و درک دیگری

۳۳۹	تشخیص مهر و کین و زندگی در آن
۴۴۰	ارتباط بی واسطه با مخاطب
۴۴۲	۲. تمرکز
۴۴۴	ایجاد تعادل میان تمرکز و انعطاف پذیری
۴۴۶	۳. دریافت حال و هوا
۴۲۷	حال و هوای زمان و مکان
۴۲۹	حال و هوای کشمکش
۴۵۱	برایند حال و هوا
۴۵۱	همکاری مغز و قلب
۴۵۳	نکات کلیدی «بخش نوشتن با قلب»
۴۵۵	ضمیمه
۴۵۷	ضمیمه ۱: کهن الگوهای شخصیت
۴۵۸	شجره‌نامه‌ی خدایان کوه آلمپ
۴۶۴	زنوس: خدای خدایان، اراده و قدرت
۴۷۷	آپول: کمان‌گیر، قانون‌گذار، پسر محبوب
۴۸۹	دیمتر: خدایانوی شکار و ماه، رقابت جو و خواهر
۵۰۲	هرمس: ام‌رسان، رند، مسافر
۵۱۵	آتانا: آرای عقل و مهارت
۵۳۱	موس: خدای جهان‌نوا، ریز و ناخودآگاه
۵۴۵	هستیاس: پسر آسکده و معابد، زنی دانا
۵۵۷	دیونیزوس: خدای شور و سرستی عارفانه، عاشق و آواره
۵۶۹	پرسفون: پذیرا، در هر مادر، ملکه جهان زیرین
۵۸۱	هفاستوس: خدای صنایع، مخترع و کلاه‌گیر
۵۹۳	آفرودیت: خدایانوی عشق و زیبایی
۶۰۵	آرس: خدای جنگ، جنگجویی عاشق
۶۱۵	هرا: خدایانوی زناشویی، وفادار به پیمان و حرم
۶۲۵	پوزیدون: خدای دریا، عواطف و غرایز
۶۳۷	دیمیتر: خدایانوی غلات، روزی‌دهنده و مادر
۶۴۷	اسطوره‌ی سایکی
۶۵۳	ضمیمه‌ی شماره‌ی ۲: انواع داستان‌های عشق
۶۵۵	معلم و شاگرد
۶۵۶	یثار
۶۵۷	حکومت
۶۵۸	پلیسی
۶۵۸	زشت‌نگاری (پورنوگرافی)
۶۵۹	وحشت

۶۶۱ علمی - تخیلی
۶۶۱ کلکسیون
۶۶۲ هنر
۶۶۳ خانه و خانواده
۶۶۴ بهبودی
۶۶۴ دین
۶۶۵ بازی
۶۶۷ سفر
۶۶۷ بافندگی و دوزندگی
۶۶۸ باغ
۶۶۸ تجارت
۶۶۹ اعتیاد
۶۷۰ فانتزی
۶۷۱ تاریخ
۶۷۱ علم
۶۷۲ آشپزی
۶۷۴ ی
۶۷۵ تنه
۶۷۵ طنز
۶۷۶ ا
۶۷۹ ضمیمه‌ی شماره‌ی ۳: خلاصه‌ی سوره‌ها و هزارکلمه‌ای
۶۹۳ جدول‌ها
۷۰۵ منابع
۷۱۳ نمایه‌ی آثار
۷۱۷ نمایه‌ی نام‌ها

مقدمه

چرا این کتاب نیاز داریم؟

با این همه ترجمه‌ی خوب از کتاب‌های خوب در زمینه‌ی داستان‌گویی، به‌خصوص آن‌ها که در همین یک دهه‌ی اخیر منتشر شده‌اند، پرسش اساسی این است که نگارش و مطالعه‌ی چنین کتابی دربارنِ رمان‌نویسی بنا به کدام نیاز ضرورت دارد؟ آن هم از یکی از نویسندگان ایران که صاحب‌بن‌ساز نیست. مگر آب را نباید از سرچشمه نوشید؟

نخست آن که موضوع اصلی بیشتر این کتاب‌ها فیلم‌های مه‌زایس است. از میان معدود آثاری هم که در زمینه‌ی رمان‌نویسی ترجمه شده، من فقط کتاب‌های داستان‌نویسی نوشته‌ی رندی اینگرمنسن و پیتر اکونومی و طرح و ساختن رمان نوشته‌ی جیمز اسکات بل را مفید می‌دانم.^۱

دیگر آن که زیربنای تئوریک کتابی که در دست دارید، همین منابع غربی و ترجمه است که در جای‌جای کتاب به آن‌ها اشاره شده است. به‌خصوص سه کتاب

۱. با این همه، حدود چهل درصد کتاب داستان‌نویسی هم، به سبب آشنا کردن مخاطبانش با فضای نشر و چگونگی ارتباط با ناشران و نمایندگان ادبی، بیشتر به درد نویسندگان آمریکای شمالی می‌خورد. کتاب طرح و ساختن رمان هم بهترین کتاب ترجمه‌شده در مورد طراحی پلات رمان است. همان‌طور که از عنوان کتاب هم برمی‌آید، کمتر در مورد شخصیت‌پردازی سخن گفته است. درحالی که کتابی که در دست دارید برای کمک به نگارش زمان‌های شخصیت‌محور نوشته شده است.

داستان نوشته‌ی رابرت مک‌کی، آنا تومی داستان نوشته‌ی جان تروبی و سفر نویسنده نوشته‌ی کریستوفر ووگلر. با این حال، به نظر می‌رسد که دانش موجود در کتاب‌ها و اصولاً هر دانشی، برای تثبیت شدن و قرار یافتن در ذهن ایرانی، ابتدا باید از صافی ذهن ایرانی بگذرد. خواهید دید که این کتاب از دل برخورد و پیوند سه علم روان‌شناسی، ادبیات داستانی و اسطوره‌شناسی و نیز برگزشتن آن‌ها از ذهنی ایرانی برآمده است. کوشیده‌ام و امید دارم که روند بومی‌سازی در این کتاب به ساده‌سازی راز ریخت انداختن اصل این دانش نینجامیده باشد.

یک مثال منظورم را روشن‌تر می‌کند: تجربه‌ی برآمده از یک دهه برگزاری کارگاه‌های رمان‌نویسی (وزمانی بیشتر، مشورت دادن به فیلم‌نامه‌نویسان) مرا متقاعد کرده است که مشکل اصلی نویسندگان ما ندانستن تکنیک‌ها و قواعد نویسندگی نیست؛ شیوه‌ی زندگی کردن و اندیشیدن همچون یک نویسنده است. البته در این کتاب مطالبی در بحث در سبک زندگی یک نویسنده نیافته‌ام، اما تا حد ممکن سعی کرده‌ام شیوه‌ی فکر کردن یک نویسنده را نشان بدهم. از همین روست که فرم پیشنهادی نوشتن مراحل ای این کتاب، که درباره‌اش توضیح خواهم داد، آن قدر اهمیت ندارد که سیستماتیک فکر کردن به شیوه‌ی یک رمان‌نویس. شما می‌توانید بنا به تجربیات خودتان فرم‌های طراحی کنید با مراحل بیشتر یا کمتر.

جدا از همه‌ی این موارد، کتابی که در دست دارید، از شیوه‌ای کارگاهی نیز برخوردار است که حتی کتاب‌های ترجمه نیز آن را ندارند. این صورت که همه‌ی مراحل پیشنهادی این کتاب بر پایه‌ی رمانی فرضی اجرا می‌شود و به شخصیت اصلی مرحله‌به‌مرحله شکل می‌گیرد تا در نهایت به خلاصه‌داستانی هر رکنه‌ای از رمان می‌رسیم. لازم است همین جا تأکید کنم که خود من نیز به ذهنی خالی و درست شبیه هر رمان‌نویس دیگری در ابتدای کار، رمان فرضی این کتاب را در هاله‌ای از ابهام شروع کردم. به این معنا که پیش از شروع نگارش کتاب با دقت به مراحل آن فکر نکردم تا بعد به مرور آن را در کتاب بگنجانم. قصدم این بود که همه‌ی هراس‌ها، نگرانی‌ها و اضطراب‌های یک نویسنده را پیش از فکر کردن به شخصیت

و پلاترمان و نیز در هنگامه‌ی ذهنی آن، یک‌بار در محضر خواننده تجربه کنم؛ بنابراین با موارد زیادی از تناقض‌ها و عوض کردن خصوصیات شخصیت‌ها روبه‌رو خواهید شد؛ تغییراتی که دامنه‌ی آن‌گاه به بخش‌های مهمی از داستان در این رمان فرضی نیز کشیده شده است.

این کتاب به درد چه کسانی نمی‌خورد؟

نه‌ها این کتاب، که هیچ‌گونه آموزشی به درد نوبغ نمی‌خورد. در طول تاریخ، تعاریف زیاد و گوناگونی از نوبغ و نابغه ارائه شده که فعلاً با آن‌ها کاری نداریم؛ اما نوبغ جمله‌ی «ریک» نیز مشترک هستند: موضوعات را به قبل و بعد از خود تقسیم می‌کنند. مثلاً رویا استین این کار را با فیزیک کرده، گاندی با سیاست و فروید با روان‌شناسی. پس اگر شما می‌کنید که رمان‌نویسی به قبل و بعد از شما تقسیم خواهد شد، همین الان این کتاب را بپوشید و ادامه ندهید.

شاید فکر کنید که طعنه‌وریش‌خندی در این جملات نهفته است، اما چنین نیست. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که اتفاقاً وقتی دامنی اطرافت و عمق درک کسی درباره‌ی چیزی زیاد باشد، به گونه‌ای که به کارشناسی سه‌دست زینه تبدیل شده باشد، ذهنش چنان با قوانین و قواعد درگیر می‌شود که قدرت خلاقیت و فراروی از اصول و قوانین را از دست می‌دهد. حداقل دو پژوهش معروف این مسئله را ثابت کرده‌اند.

پژوهش نخست متعلق است به هوارد گاردنر. گاردنر که پژوهشگر مطرحی مربوط به خلاقیت است، زندگانی هفت خلاق بزرگ قرن بیستم را مطالعه کرده است: فروید، اینشتین، پیکاسو، استراوینسکی، تی. اس. الیوت، مارتا گراهام و گاندی. دقت کنید که یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های نوبغ، اوج خلاقیت است. گاردنر ثابت کرده است که نوبغ در رشته‌ی کاری خود فقط به قدری می‌دانند که احساس اعتماد به نفس به آن‌ها دست دهد ولی تجربه‌ی خیلی زیادی ندارند و به همین دلیل در دام عادت‌های سنتی قرار نمی‌گیرند. (کالات، ۱۳۸۶: ۳۸۸)

مثلاً زمانی که داروین نظریه‌های انقلابی و بسیار خلاقانه‌ی خود را در زیست‌شناسی بیان کرد، اتفاقاً انگلستان کشور پیشرفته‌ای در این زمینه نبود. در آن دوران مرکز تحقیقات پُردامنه و بسیار عالمانه در این باب آلمان بود که حتی یکی از بسیار زیست‌شناسان کارشناس و دانشمند آلمانی، ذهنش به نزدیکی‌های نظریات خلاقانه‌ی داروین هم نرسیده بود.

در پژوهشی دیگر، پروفیسور کوین بودرا نشان داده است که سؤال «علم بهتر است یا ثروت؟» که نیاکان ما هر سال مجبور مان می‌کردند حداقل یک انشا رباره‌اش بنویسیم، خیلی ریشه‌ای و عمیق است. زیرا گویا این دو در مواردی بسیار بسیار نادر یکدیگر را ملاقات می‌کنند. براساس تحقیقات او فقط دو درصد از بیلارده‌ی جهان در رشته‌ی خود متخصص هستند. استیو جابز متخصص برنامه‌نویسی و طراحی سیستم نبود؛ یا مثلاً بابک بختیاری، خالق برند آیس‌پک، نه متخصص تدبیه است و نه متخصص بستنی‌سازی. نه برادران وارنر از فن و هنر و سینما چیزی می‌دانستند، نه مه‌یر بزرگ، صاحب کمپانی مترو گلدوین مه‌یر. آن‌ها در بهترین حالت سیماداران بد می‌بودند؛ در حالی که به رهبری‌شان شماری از بهترین فیلم‌های تاریخ سینما ساخته شده است.

کوین بودرا معتقد است «افراد متخصص نه تنها به دنبال ایده‌های جدید نمی‌روند، بلکه به شدت نسبت به ایده‌های جدید - اساساً - آن‌ها را به باد انتقاد می‌گیرند. به هر میزان عمیق‌تر وارد مبحثی شوید، همان میزان سخت‌تر می‌توانید تغییر در آن را بپذیرید و معمولاً نسبت به تغییر بدبین‌تر هستید. اما از تحقیقات علمی هم که بگذریم، می‌دانیم که رمن نو، بی‌س‌هنر است و هنر قرار است وجوه ناشناخته‌ای از زندگی را عیان کند و وجوه ناشناخته یعنی وادی پُرابهامی که تاکنون پای کسی به آن نرسیده است. بنابراین وقتی کسی در سرزمینی گام نگذاشته، چه طور می‌تواند راهنمای دیگری باشد؟

پس با خودتان هیچ تعارف نکنید و اگر احساس می‌کنید نابغه‌اید، همان معامله‌ای را با این کتاب و اساساً هرگونه کتابی که ادعای آموزش رمان‌نویسی دارد انجام دهید که پیش‌تر گفتیم: آن را ببینید و کنار بگذارید.

این کتاب احتمالاً به درد چه کسانی می‌خورد؟

این کتاب و سایر کتاب‌های آموزشی ممکن است به درد کسانی بخورند که یقین دارند نابغه نیستند، اما در عطش آفرینش اثری نبوغ‌آمیز می‌سوزند. در فصل سوم از بخش این کتاب، نگاهم را به نابغه و اثر نبوغ‌آمیز در رمان‌نویسی شرح داده‌ام. این درست است که بسزای دادن دنیای ناشناخته ممکن نیست، اما سفر برای کشف آن نیازمند انبوهی سوال و بحث‌نیازها و توشه است، که احتمالاً کسانی هستند که می‌توانند روش رسیدن به آن مسیر را آموزش بدهند، یا چه‌بسا آن وسایل را در اختیار ما بگذارند. به یقین هر کس دست‌آموذگ هیلاری^۱ را نگرفت و به بالای قله‌ی اورست نبرد؛ اما احتمالاً کسانی برده‌اند بهترین طناب‌ها، کلنگ‌ها، کفش‌ها، دستکش‌ها، نقشه‌ها و... را تقدیمش کردند.

می‌ماند فقط این نکته که در تألیف این کتاب، تقریباً از هر نویسنده‌ی متخصصان ایرانی و خارجی در این زمینه، از ارسطو تا رابرت مک‌کی و از جمال مسعودی تا دیگران، بسیار استفاده کرده‌ام. هر جا که مفهوم یا تعریفی به طور مستقیم آمده، در خود متن یا در پانویس به آن اشاره کرده‌ام؛ با این‌همه موجب خنده‌ی رندان خنوم بود اگر گمان کنم که تعاریفی جامع و مانع از مفاهیمی ارائه می‌دهم که نزدیک به دو هزار و پانصد سال است بزرگ‌ترین مغزهای جهان در باره‌ی معنای دقیق آن‌ها به اجماع نرسیده‌اند. بنابراین پُربین‌راه نیست اگر متذکر شوم که تعاریف من از این مفاهیم نتیجه‌ی فهم من است از متون معتبر داستان‌نویسی.

۱. آدموند هیلاری و تزیوینگ نورگای نخستین فاتحان قله‌ی اورست در سال ۱۹۵۳ بودند.